

MILTON
MILTON FRIEDMAN EGYETEM

NTP-HHTDK-25-0047

**Fiatalok tudományos előrelépésének támogatása közösségi és
egyéni utakon**

TUDOMÁNYOS NAPOK A MILTONON

2026.05.06.

HALLGATÓI ELŐADÁSOK

Szerkesztette: Dr. Laki Ildikó

2026.

Felvezető gondolatok

A Tudományos Diákköri Verseny (TDK) a felsőoktatás egyik legfontosabb tehetséggondozó formája, amely lehetőséget biztosít a hallgatók számára, hogy bekapcsolódjanak a tudományos kutatás világába. A verseny egyik legfontosabb jellemzője az önállóság és kreativitás. A hallgatók egy általuk választott témában feldolgozzák a rendelkezésükre álló szakirodalmat, saját kutatási kérdéseket fogalmaznak meg, adatokat gyűjtenek és elemeznek, és az utolsó fázisban következtetéseket vonnak le. Ebben a folyamatban az oktatói mentor vagy tutor segíti őket, de a munka alapvetően a hallgató egyéni teljesítményén alapul. Fontos munka a TDK, hiszen számos készséget fejleszt, erősíti a kutatói véna felszínre hozását, valamint előkészítheti a doktori képzésre való felkészülés lehetőségét.

Ennek a tükrében készült el a jelenlegi kiadvány is, mely azon hallgatók tudományos értékű munkáit mutatja be, akik számos akadályt leküzdve, saját gondolataikat formába öntve, a mesterséges intelligencia mellőzése mellett fontosnak találták az írás jelentőségét, s ennek szóbeli bemutatását.

A dolgozatírók munkáinak ismeretése arról kíván tanúskodni, hogy érdemes írni szakmai tartalmakról, mi több beszélgetni fontos tudományos kérdésekről, mert a jövő útját alapozhatja meg.

Budapest, 2026.05.03.

Dr. Laki Ildikó TDK titkár

„A HALLGATÓI MUNKÁK TUDOMÁNYOS VILÁGA”

részletes program

2026.05.06.

14:20–14:40 **Biróné Sári Brigitta:** *A közösség-szervező szerepe egy galgamenti település (Acsa) kulturális életének alakításában*

14:40–15:00 **Galambosné Pásztor Zsuzsanna:** *Polcok között közösség*

15:00–15:40 **Lipovetz Orsolya:** *A magyar társadalom a kulturális globalizáció színterén*

15:40–16:00 **Seres Szabolcs:** *A kérdezéstechnika hatása a B2B tárgyalások eredményességére*

16:00–16:20 **Sógor Viktor:** *A korrupció mint társadalmi jelenség*

16:20–16:40 **Balogh Tamás:** *„Stabilitás és sikeresség a helyi közösségben -Budapest XIII. Kerületi Önkormányzat működésének szociológiai vizsgálata”*

16:40–17:30 Tudományos diskurzus: hallgatók, oktatók és szakemberek beszélgetése a tudomány jövőjéről

Balogh Tamás (szociológia alapképzési szak)
„Stabilitás és sikeresség a helyi közösségben -
Budapest XIII. Kerületi Önkormányzat működésének szociológiai
vizsgálata”

Szakedolgozatom fő kérdése, hogy egy városi, posztindusztriális közigazgatási egység miként képes fenntartani a tartós politikai stabilitást, a társadalmi kohéziót és az intézményi bizalmat egy centralizált, jelentős forrásszűkítéssel terhelt makropolitikai környezetben. A kutatásom a szakirodalmi keretek áttekintése után esettanulmány keretben dolgozza fel a kérdéskört. A vizsgálat háromszögeléses (triangulációs) technikával készült, amelynek során három eltérő perspektívát képviselő szakértői mélyinterjú (egy intézményi, egy történelmi-kulturális, valamint egy civil vezetői nézőpont) tematikus elemzésére került sor. Az eredmények igazolták, hogy a lokális stabilitás alapja a jelentős autonóm gazdasági bevételekre (Váci úti irodafolyosó) támaszkodó, weberi elveken nyugvó kimeneti (output) legitimáció. A kerület transzparens vagyongazdálkodása és kiterjedt bérlakásprogramja egyfajta „lokális jóléti államként” kiegyenlíti a piacvezérelt dzsentifikáció negatív hatásait, jelentősen növelve a közösség rugalmas alkalmazkodó képességét.

Az összegzésben bemutatom, hogy a hálózati kormányzás (governance) keretében az önkormányzat, a civil szféra és a multinacionális vállalati szektor (CSR) együttműködése, valamint a történelmi örökség hatása „genius loci” egy erős, cselekvő lokálpatrióta identitást épített fel. A kutatás által feltárt mintázatok a hazai településirányítás és a városszociológiai kutatások számára is széles körben hasznosítható eredményeket szolgáltathatnak.

**Biróné Sári Brigitta (közösségszervezés alapképzési szak): A
közösségszervező szerepe egy galgamenti település (Acsa) kulturális
életének alakításában**

Esettanulmány és reflexiók

A szakdolgozat célja annak bemutatása, hogy milyen szerepet tölt be a közösségszervező egy galgamenti kistelepülés, Acsa kulturális életének alakításában és megújításában. A kutatás elméleti és gyakorlati megközelítést ötvöz. A szakirodalmi háttér bemutatása mellett esettanulmányokon és személyes tapasztalatokon keresztül vizsgálja a közösségszervező hétköznapi munkáját. A dolgozat kiemelten foglalkozik a helyi identitás erősítésének lehetőségeivel, a hagyományok újraértelmezésével és a generációk közötti tudásátadás támogatásával. Acsa példáján keresztül több sikeres közösségi kezdeményezést mutat be, mint például a faluséta, a Meseösvény-program, a helyi értékek digitalizálása, a gólyaprojekt, valamint az élethosszig tartó tanulást támogató Szenior Akadémia. A kutatás módszertana kérdőíves vizsgálatra, interjúkra, megfigyelésekre és dokumentumelemzésre épül. Az eredmények azt mutatják, hogy a közösségszervező tevékenysége jelentősen hozzájárul a közösségi összetartozás erősítéséhez és a kulturális élet fenntarthatóságához.

A dolgozat rávilágít arra is, hogy a közösségszervező munkája túlmutat az eseményszervezésen. Közvetítő szerepet tölt be múlt és jelen, fiatalok és idősek, hagyományos és modern értékek között. A digitalizáció és az innovatív módszerek bevonása új lehetőségeket teremt a helyi kulturális örökség átadásában. A kutatás egyik fontos megállapítása, hogy a közösségi részvétel személyes jelenléttel, bizalommal és folyamatos párbeszéddel erősíthető. A dolgozat végkövetkeztetése szerint Acsa kulturális életének egyik kulcsa a közösségszervező elkötelezett, érzékeny és hosszú távon gondolkodó munkája, amely a település közösségi megújulásának alapja.

Galambosné Pásztor Zsuzsanna (közösségszervezés alapképzési szak)

Polcok között közösség

Jelen dolgozatban a könyvtárak múltjának és jelenének vizsgálatával igyekeztem rávilágítani a 20. század végén elindult funkcióváltás okaira, arra, hogy a hagyományos dokumentumközpontú intézmények miként alakultak át az információs társadalom igényeihez igazodva. Elemeztem, hogy a digitális technológia fejlődése hogyan formálta át a könyvtárak szolgáltatásait és működési modelljeit, rávilágítva, hogy a könyvtárak ma már nem csupán információtároló helyek, hanem közösségi terek is. Ebben az összefüggésben vizsgáltam a könyvtár mint harmadik hely szerepét, ahol a társadalmi interakciók új formái jelennek meg. Kitérek arra is, hogy a digitalizáció miként befolyásolja az emberi kapcsolatokat, és hogyan járulhat hozzá az elmagányosodás jelenségéhez. Ezzel párhuzamosan bemutatom, hogy a könyvtárak milyen eszközökkel próbálnak közösségépítő funkciókat betölteni. Külön figyelmet kapnak az olyan innovatív terek, mint a makerspace, amelyek a kreatív együttműködést ösztönzik. A kutatás az olvasásszociológia szempontjából is elemzi a változásokat, különös tekintettel az olvasási szokások átalakulására.

A dolgozat kutatási eredményei alapján a könyvtárak alkalmazkodóképessége kulcsfontosságú a jövőbeni relevanciájuk szempontjából. Az intézmények egyszerre őrzik hagyományos értékeiket és integrálják az új technológiai megoldásokat. Összességében a könyvtárak szerepe komplexebbé vált, s egyre inkább a közösségi és digitális funkciók integrációjára épül. A külföldi újító példák és jógyakorlatok alapján vizsgáltam, hogy a magyarországi könyvtárak miként integrálhatják ezeket az újításokat a helyi viszonyokat is figyelembe véve.

Lipovetz Orsolya (szociológia alapképzési szak)

A magyar társadalom a kulturális globalizáció színterén

A dolgozat a magyar társadalmat a kulturális globalizáció kontextusában vizsgálja. A kulturális globalizáció életstílusok, értékek, szimbólumok és fogyasztási minták világszintű áramlásaként értelmezhető, amit a digitális technológia elterjedése különösen felgyorsított.

A dolgozat központi problémája a magyar kulturális paradoxon, vagyis az, hogy a magas állami kultúrafinanszírozás mellett a lakossági kulturális részvétel alacsony marad. A kutatás három kérdésre épül: (K1) hogyan magyarázható ez a szakadék a finanszírozás és a részvételi szándék között, (K2) milyen szerepet játszik a digitális tömegkultúra, és (K3) hogyan határozza meg a társadalmi státusz a kulturális hozzáférést? A vizsgálat módszertani alapját nyilvánosan elérhető, nagymintás statisztikai adatbázisok másodelemzése adja. Az elemzés kiindulópontja a kultúrafinanszírozás (input), ezt követően a megfizethetőség dimenzióját és az ennek következtében átalakuló fogyasztási szerkezet vizsgálatát mutatom be, végül az előzmények eredményeképpen létrejövő részvételi mintázatokra (output) térek ki.

A K1 kérdésre adott válasz a finanszírozás szerkezetében rejlik. A 2,6%-os GDP-arányos (2023) kiadásnak kevesebb mint fele jut tényleges kulturális célokra, a közkiadások döntő része intézményfenntartást és tőkejellegű beruházásokat fedez. A K2 kérdésre empirikus választ az árindexek adnak. Az élő kulturális szolgáltatások reálára 2021 és 2025 között a fogyasztói árindex felett emelkedett, míg a televízió-előfizetés és az internetszolgáltatás reálértéken olcsóbbá vált. A háztartások belső szerkezetének átrendeződése azt mutatja, hogy a kulturális szolgáltatások részaránya 1,99%-ról 1,23%-ra csökkent 2010 és 2024 között, a reálfogyasztása pedig 2024-ben is a 2018-as szint alatt maradt. A K3 kérdés vizsgálatát a részvételi akadályok feltérképezése alapozza meg. Az Eurobarometer felmérése alapján a magyar válaszadók 63%-a kulturálisan inaktív, a távolmaradás fő okaiként pedig az időhiányt (47%), a belépőjegy magas árát (42%) és a helyszínek távolságát (40%) jelölik meg. A digitális platformok vizsgálata azt mutatja, hogy az egyenlőtlenségek digitálisan is újratermelődnek, de kisebb mértékben. A TV/videó streaming előnyben részesítésének iskolázottság szerinti különbsége 22 százalékpont, szemben az élő részvétel 41,6 százalékpontos eltéréssel.

A három kutatási kérdésre kapott válaszok összhangban állnak a dolgozat központi felvetésével, miszerint a kulturális globalizáció a digitális platformok révén nem kiegészíti, hanem az anyagi és területi korlátok által érintett csoportoknál helyettesítheti az élő kulturális részvételt. Ugyanakkor az iskolázottsági, területi és jövedelmi dimenziók egymást erősítő

kizárási mechanizmusként működnek. A kulturális globalizáció nem csökkenti, hanem *újratermeli az egyenlőtlenségeket*. Az alacsony státuszú csoportok *kevésbé tudják hasznosítani a kulturális globalizáció előnyeit*. A *kettős kirekesztődés* azt jelenti, hogy ezek a csoportok a helyi kulturális életből az anyagi és területi korlátok miatt kiszorulnak, és ugyanezek a korlátok zárhatják el őket a digitális kulturális részvételtől is, annak ellenére, hogy a digitális csatorna megfizethetőbb számukra.

Seres Szabolcs (kommunikáció- és médiatudomány alapképzési szak)

A kérdezéstechnika hatása a B2B tárgyalások eredményességére

Ebben a dolgozatban a tudatos kérdezéstechnika és a B2B tárgyalások eredményessége közötti összefüggést vizsgáltam. Kutatásom alapja az a felismerés, hogy az üzleti döntéseket a racionalitás mellett mélyen meghatározzák a pszichológiai tényezők és a döntéshozók belső bizonytalanságai. Az elméleti keretet olyan neves szerzők modelljeire építettem, mint Kahneman, Maister és Covey, akik rávilágítottak arra, hogy a bizalom nem egy megfoghatatlan érzelem, hanem mérhető gazdasági változó.

A gyakorlati részben három, hazai és nemzetközi piacon edződött szakértővel készítettem mélyinterjút. Az elemzés során bebizonyítottam, hogy a stratégiai kérdés sokkal több egyszerű adatszerzésnél: ez az az eszköz, amellyel az értékesítő szakmai tekintélyt épít és egyenrangú partneri viszonyt alakít ki. A kutatás egyik legfontosabb tanulsága, hogy az önorientáció (a saját érdek súlykolásának) kérdésekkel történő visszaszorítása közvetlenül termeli ki a „bizalmi osztalékot”. Ez a gyakorlatban radikálisan lerövidíti a tárgyalási időt és növeli az üzletkötések minőségét.

A dolgozat konklúziója szerint a modern B2B értékesítésben a siker kulcsa már nem a rábeszélésben, hanem a diagnózis erejében rejlik. Az emberi intuícóra és empátiára épülő kérdés maradt az a döntő különbség, amely a tranzakciót valódi partnerséggé emeli.

Sógor Viktor (szociológia alapképzési szak)

A korrupció mint társadalmi jelenség

A korrupció korunk egyik sokat emlegetett jelensége. Rendszeresen találkozhatunk vele a közéletben és a médiában egyaránt. A dolgozat alaposan megvizsgálja a korrupció fogalmát, megjelenési formáit és tipológiáját. A szociológiai szempontok meghatározásához olyan kiváló tudósok munkásságára támaszkodik, mint Robert King Merton, Pierre Bourdieu, Anthony Giddens, Max Weber és Émile Durkheim. A hazai szakembereket tekintve feldolgozza egyebek mellett Dr. Inzelt Éva több írását, Dr. Klotz Péter doktori értekezését és Jancsics Dávid *A korrupció szociológiája* című művét is. A külföldi szakemberek közül kiemeli Mushtaq H. Khan munkásságát, aki a társadalmak fejlődésében a korrupciót szükséges lépcsőfokként ábrázolja, valamint Xinyao Zhangot, aki a *Centralization and Corruption: The Political Dilemma of the Late Roman Empire* című írásában kiválóan mutatja be a bürokratikus rendszerek korrupció okozta lezülését. A dolgozat a fogalom meghatározásból kiindulva, a tipológia s a történeti kitekintés által azonosít olyan mérföldköveket, melyek a korrupció fejlődése során kulcsszerepet játszottak.

Végül a V-dem Intézet, a Transparency International és a World Justice Project 2025-ös publikációi alapján teszi vizsgálat tárgyává a demokrácia és a korrupció kapcsolatát. A dolgozat fontos eredménye, hogy alátámasztja a bürokrácia, a demokrácia, valamint az integritás jelentőségét a témában. Emellett említést érdemel még a normák vizsgálatának eredménye, úgymint a párhuzamos normarendszerek jelenléte, a normaszocializációs feszültség, a célok és az elérésük lehetőségei közötti kapcsolat. A bourdieu-i tőkekonverziós szemlélet pedig egy újfajta megvilágításba helyezi a korrupció jelenségét.